

מת (חיפה) 44411-04-24 - חסן דבאח נ' מדינת ישראל

מ"ת (חיפה) 44411-04-24 - חסן דבאח ואח' נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

מ"ת (חיפה) 44411-04-24

1. חסן דבאח

2. סעיד דבאח (עציר)

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[05.10.2025]

כבוד השופט ניצן סילמן

החלטה

1. בקשה ליציאה לחופשה מיוחדת; מדובר ביציאה להלוויה ויציאה לניחומים בימי האבל בגין פטירת דודם של המבקשים.

2. כנגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק, ירי ועוד. המבקשים עצורים מזה כשבעה עשר חודשים.

3. המבקשים עתרו לאפשר להם חופשה נוכח פטירת דודם; יצוין כי הדוד נרצח באירוע אלים ומועד ההלוויה קבוע להיום, אך יתכן שיידחה למחר. נוכח מועד הלוויה החזוי, קבעתי דיון בהול, וביקשתי המצאת חומר מודיעיני. החומר המודיעיני הוכתב והועבר לעיוני, עקב נסיבות הקביעה הבהולות.

4. בא כוח המבקשים הדגיש הקשר הקרוב של המבקשים לדודם, רצונם להשתתף בלוויה, אף עם הפקדת ערובות וקביעת מפקחים.

5. המדינה מתנגדת לבקשה. בין יתר הטעמים, נשענת ההתנגדות על עמדת משטרת ישראל, מידעים מודיעיניים והאינטרס הציבורי.

6. נקודת המוצא, כי נאשם עצור אינו זכאי לצאת לאירועים ולהשתתף בהם (בש"פ 40/17 מדינת ישראל נ' ביטון). הדבר חותר תחת החלטת המעצר ובבחינת פשיטא.

7. לכלל הנקוט לעיל, מקרים חריגים בהם הטעם ההומני מצדיק סטייה; מקרים אלו עוסקים בדרך כלל באירועים שלא ניתן לדחותם, אירועים בדרגת קרבה ראשונה, כגון הלוויות, ברית מילה, וכיוצ"ב (פקודת נציבות השב"ס 04.40.00).

8. במקרים אלו, מעת לעת, ראתה הפסיקה לאפשר יציאת עצור, בליווי או שלא בליווי, תוך הצבת ערובות משמעותיות ביותר (בש"פ 1338/20 פרץ נ' מדינת ישראל).

9. עם זאת, גם כאשר המקרה נופל בגדר החריגים המאפשרים שקילה בחיוב של יציאה לאירוע, הפסיקה מורה, וכך גם הגיון הדברים, כי ההחלטה צריכה להתבסס בין היתר על מידע מודיעיני ומידע על סכסוכים עם גורמים שונים (בש"פ 5857/17 מדינת ישראל נ' קורובקוב, סעיף 36 להחלטה).

10. במקרה שלפנינו, יישום הכללים לעיל מביא למסקנה, כי דין הבקשה להידחות.

11. ראשית בעבירות בהן קיים סכסוך הכולל שימוש בנשק, לא כל שכן עבירות הכוללות ירי, קיים קושי ממשי לאשר יציאה בליווי נוכח שהמבקשים לימדו על עצמם, ולו לכאורה, כי קיימת להם נגישות לנשק וכי לא יהססו להשתמש בו. על כך יש להוסיף כי להבנתי הנשק המתואר בכתב האישום, לא נתפס.
 12. שנית, יש לתת הדעת גם לחומרת האישום ומשמעות המתואר בכתב האישום, הן ביחס למסוכנות, הן ביחס ליכולת השיבוש. האירוע המתואר בכתב האישום התרחש בדיר אל אסד, המתלוננים הם בני זוג אשר להם נכס בדיר אל אסד.
 13. שלישית, מדובר במבקשים לחובתם עבירת משמעת מהתקופה האחרונה. ברי כי מי אשר אינו מקיים הוראות סוהרים ואנשי חוק בעת היותו במעצר, ספק אם ניתן לתת בו אמון בעת יציאה לחופשה.
 14. רביעית, על פי דוחות מודיעיניים משטריים שהוגשו לי מדובר במבקשים אשר המסוכנות הנשקפת מהם גבוהה, ואשר השתתפותם באירועי הלוויה והניחום עלולה לגרום להצתת הסכסוך, וליצור מסוכנות רבה - הן לעצמם והן לסביבתם. גם היום, על פי המידע, קיים סכסוך פעיל, ורצח הדוד מדבר בעד עצמו. המידע המודיעיני מלמד על מסוכנות קיצונית, מסוכנות שאינה מאפשרת לשקול ולו חופשה קצרה. מהלך הדיון ביקשתי לבדוק גם דרגת מהימנות המקורות, וקצין המודיעין הבהיר כי מדובר במהימנות גבוהה, וכן הובהר כי המידעים הינם עדכניים ממש מימים אלו.
 15. חמישית, בדין ציין השב"ס כי אירוע של לווייה עלול להיות עם נוכחים רבים, נוכחים המעורבים בסכסוך ואשר להם גם יד ורגל במידעים המודיעיניים שהובאו בפניי.
 16. שישית, האזור בו עתידה להתקיים הלווייה הינו אזור בו קיימים הסכסוכים וגם בכך קושי.
 17. גם העובדה שמדובר בלווייה עקב אירוע פלילי - רצח - היא המחייבת זהירות ורגישות בשקילת החופשה. מקל וחומר שדוד אינו קרבה כמשפחה גרעינית.
 18. אפנה לבש"פ 5102/21 מ"י נ' פלוני; התרשמות של מסוכנות קיצונית- כשוללת; ראה גם רע"ב 4613/21 מ"י נ' והבי' בש"פ 338/23 כהן נ' מדינת ישראל - מידע מודיעיני וחומרת אישום כמצדיקים דחיית בקשה לחופש.
 20. לגופם של דברים, איני יכול להיעתר לבקשה לחופשה מיוחדת לאור האמור לעיל.
 21. להודיע לצדדים.
- ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ו, 05 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.